

Loven; thi først da bliver det hævet over enhver Tvivl, hvorvidt en saadan Tilladelse strækker sig og i hvad Omfang den kan ventes givet af den paagjældende Biskop. Det er i den Anledning, at jeg har tilladt mig at stille det Forslag, der staaer opført under Nr. 1. — Hvad Genbringsforslaget under Nr. 2 angaaer, da er det kun en simpel Redactionsforandring, som vil blive nødvendig som Følge af den ved Forslaget under Nr. 1 indskudte Sætning i Paragraphen. Jeg skal afvente, hvad den høitærede Minister i saa Henseende maatte bemærke, og forbeholde mig senere at udtale mig om, hvorvidt jeg finder Anledning til at fastholde Genbringsforslagene.

Ministeren for Kirke og Undervisningsvæsenet: Da jeg maaskee ikke vil være istand til at overvære disse Forhandlinger til Slutningen, finder jeg Anledning til allerede nu at udtale, at jeg ikke kan skjønne, at der kan være noget Væsentligt at erindre imod det under Nr. 1 stillede Forslag. Det stemmer saaledes, som den ærede Rigsdagsmand, der begrundede det, anførte, overeens med mine Udtalelser ved Sagens anden Behandling. Jeg troer forøvrigt, at den hensigtsmæssigste Form for saadanne Tilladelser vilde være, at der kom til at staae, at de gives „indtil videre“ saaledes, at Tilladelsen blev ved at løbe fort af sig selv, indtil et saadant Tilfælde indtraf, hvor særlige Omstændigheder maatte medføre en Tilbagetagelse af den; men jeg kan heller ikke finde Noget at erindre imod, at man anvender den Form, som her er foreslaaet. Det andet Genbringsforslag vil jo blive nødvendigt, hvis det første vedtages, og jeg har derfor heller ikke Noget at bemærke imod det.

Hvad nu Lovforslaget i det Hele angaaer, da kan jeg ikke andet end tilføje nogle Bemærkninger. Denne Lov er i det Væsentlige en reen kirkelig Lov; thi den behandler en reen kirkelig Sag og berører en Gjenstand, hvorom den kirkelige Bestyrelse, ifølge den Myndighed, den har, maatte kunne give Bestemmelser. Vi have altsaa et af de Tilfælde, hvor Rigsdagen ikke fremtræder som lovgivende over Statens Anliggender, men som lovgivende over et reen kirkeligt Anliggende; det er altsaa i Form af

Synode, at den her fremtræder; men jeg kan da ikke nægte, at jeg i Grundloven savner adskillige Bestemmelser, som, saa forekommer det mig, ville være aldeles ønskelige, naar Rigsdagen saaledes vil optræde som Synode. Jeg skal f. Ex. nævne en Bestemmelse, som jeg i saa Tilfælde vilde ansee nødvendig, den nemlig, at de ærede Medlemmer af Rigsdagen producerede, kom frem med deres Døbefedler, for derved at godtgjøre deres Berettigelse til at deeltage i Forhandlingen om et reen kirkeligt Anliggende. Vi vide jo aldeles ikke, hvormange der er af Rigsdagens ærede Medlemmer, som maaskee bekjende sig til en heel anden Religion end Folkekirkens; vi vide jo ikke, hvormange Bøder der kunne sidde her iblandt os; det have vi slet ingen Kundskab om. Vigesom jeg vilde finde det urigtigt, om man her vilde give lignende Bestemmelser for andre religiøse Samsund, saaledes finder jeg det ogsaa sær betænkeligt, om Rigsdagen vilde staae ind paa at fremtræde som Synode for Folkekirken; thi at man siger, at her handles om Kirkebygningen, og at denne tilhører Sognet, hører til den Art findrige Fortolkninger, som den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) stiller op, men som i Virkeligheden paa ingen Måde kunne holde Stik. Det er en reen kirkelig Sag, hvorom der her handles. Jeg skal imidlertid indrømme, at der er en lille Bestemmelse — den nemlig, som findes i § 3, hvorved det ved Lov bliver fastsat, paa hvad Måde Offer og Accidentser skulle fordeles imellem vedkommende Kirkebetjente, i hvilken Henseende man jo ikke kan komme bort fra det nu Bestaaende uden ved Lov — som jeg anseer for at høre ind under Rigsdagens Omraade. Spørger man nu, hvorledes jeg stiller mig til denne Sag, skal jeg udtale det aldeles uforbeholdent. Jeg lægger da i en vis Henseende megen Vægt paa de Afstemninger, der allerede her i Thinget have fundet Sted, og som sandsynligvis vilde finde Sted ved denne Sags tredie Behandling. Fremdeles maa jeg bemærke, at der er en Side af Kirken, hvis Dyringer Ministeriet altid modtager, naar der er Spørgsmaal om kirkelige Anliggender, og det er Geistligheden; derimod er der ikke givet Ministeriet Leilighed til at modtage Dyringer